

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติและเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตคนโลกทัศน์ และสุนทรียภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กรมวิชาการ. 2545 : 3)

ด้วยความสำคัญดังกล่าว กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการสื่อสาร โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคน ทุกช่วงชั้น ได้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ 1) สาระการอ่าน 2) สาระการเขียน 3) สาระการฟัง สาระการดูและการพูด 4) สาระหลักการใช้ภาษา 5) สาระวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารการเรียนรู้เสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติและความจรรโลงใจเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชนสังคมและประเทศชาติ (กรมวิชาการ. 2545 : 6 - 7)

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประสบปัญหาหลายอย่าง ทั้งนี้เนื่องจากเด็กนักเรียนยังใหม่และเพิ่งจะผ่านการเรียนชั้นอนุบาล ประสบการณ์ของเด็กนักเรียนมีเพียงการฝึกความพร้อมทางด้านการพูด การฟัง ภาษาไทย ขาดการฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียน เมื่อเด็กนักเรียนมาเข้าเรียนในชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้เกิดปัญหาในด้านทักษะภาษา ทำให้อ่านหนังสือไม่คล่อง เขียนไม่ถูกต้อง ฟังไม่เข้าใจและพูดไม่ถูกต้องชัดเจน ดังนั้นการสอนภาษาไทยจึงเป็นเรื่องที่ยากสำหรับเด็กเล็ก ๆ เพราะภาษาไทยเป็นระบบสัญลักษณ์ที่มีความซับซ้อน ซึ่งมีพยัญชนะถึง 44 ตัว รูปสระ 21 รูป 32 เสียง และวรรณยุกต์ 4 รูป แต่มี 5 เสียง ซึ่งผู้เรียนจะต้องอาศัยอวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในการรับรู้ภาษาและประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้ง หู ตา ปาก ลิ้น และมือ (สนิท สัตโยภาส. 2532 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Boyd. 1970 : Upgrade)

การสอนภาษาไทยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือการพูดและการเขียนในด้านการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งทั้งในเรื่องการอ่านและการเขียนนั้นย่อมจะต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วยจึงทำให้การอ่าน และการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษา มีนักวิจัยทางภาษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านได้รายงานถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการอ่าน ว่ามีอยู่ค่อนข้างสูงมากในระดับประถมศึกษาที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้ เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่ง และเด็กที่อ่านไม่เก่งก็มักจะเป็นเด็กที่สะกดไม่เก่งด้วยเสมอ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กที่สะกดคำไม่เก่งจะต้องอ่านไม่เก่งไปเสียทั้งหมด การเรียนอ่านกับการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมากจากการศึกษาของนักวิจัยยังพบอีกว่าเด็ก ๆ จะสะกดคำต่าง ๆ ที่สามารถอ่านออกได้ถูกต้องแม่นยำกว่าที่เขาอ่านไม่ออก (วรรณิ โสมประยูร. 2542 : 132 ; อ้างอิงมาจาก Boyd. 1970 : Upgrade) จากการประเมินสภาพจากการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา กองวิจัยทางการศึกษากกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่มีปัญหา ได้แก่ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน (พันธิษฐ์ วิหคโต. 2538 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Boyd. 1970 : Upgrade)

วิธีสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพครูจะต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกซ้ำ ซ้ำ ทวน อยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกสะกดคำการฝึกแจกลูก ซึ่งจะต้องให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูดอ่านและเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และวิธีการที่จะฝึกทักษะด้วยแบบฝึกภาษาไทยได้ผลดีวิธีหนึ่งก็คือ การฝึกทักษะด้วยแบบฝึก เพราะแบบฝึกเป็นส่วนประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการสอนภาษาไทย การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมากในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เด็กควรจะเริ่มเรียน โดยการเน้นทักษะสะกดคำ มีกระบวนการฝึกทักษะที่มีทั้งกระบวนการอ่านและการเขียน นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกต่าง ๆ จะมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดี เพราะนักเรียนได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ ได้ลงมือฝึกกระทำเอง และเกิดความสุขสนุกสนานในการทำแบบฝึก (ขวัญทอง จันทฤทธิ์. 2542 : 60 - 61) ดังนั้นการนำแบบฝึกทักษะมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการร่วมมือกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการเพิ่มทักษะทางสังคม กล่าวได้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนแบบร่วมมือนี้ มาจากแนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศหลายท่าน เช่น โรเบิร์ต สลาวิน จอห์นสันและจอห์นสัน และคาเคน ฯ นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาอีกหลายท่านที่ได้ศึกษาทดลองและเสนอเทคนิควิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ต่างมีแนวคิดหลักการพื้นฐานในการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันที่กระบวนการขั้นตอนการดำเนินการและกิจกรรมการเรียนรู้ในรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น ที่สำคัญการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปใช้ ครูจะต้องศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเทคนิควิธีการดำเนินการเพื่อจะให้การนำไปใช้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งก็คือการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน การยอมรับเพื่อนร่วมงานและลดการแข่งขันรายบุคคล (วัชรมา เล่าเรียนดี. 2547 : 1)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาพฤติกรรมการทำงานและฝึกการทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ใหม่และการยอมรับซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สลาวินและคณะ. 1990 : 319) ได้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้กลุ่มจะต้องมีลักษณะดังนี้ คือ เป้าหมายเดียวกันหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้การปฏิบัติกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่มหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่มที่ทุกคนในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน (Group Goal) สมาชิกกลุ่มทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อผลงานของกลุ่ม (Individual Accountability) และความเท่าเทียมกันในความสำเร็จหรือผลของความสำเร็จ คือ ผลงานของทุกคน (All for one และ One for All) ดังนั้นการจัดการกลุ่มเพื่อการร่วมมือกันเรียนรู้จะต้องสร้างความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวให้ผู้เรียนก่อน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative

Learning) ของนักเรียนนั้น วัชรา เล่าเรียนดี (2547 : 8) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ว่า ทุกเทคนิควิธีการ เช่น (Student Teams Achievement Divisions : STAD), (Team Games Tournament : TGT), (Group Investigation : GI), หรือ (Cooperative Integrated Reading And Composition : CRIC) จะต้องเริ่มต้นการสอนของครูเสมอ ดังนั้นครูต้องสอนหรือให้ความรู้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจนที่สุด ซึ่งอาจจะนำกระบวนการที่มีประสิทธิภาพของนักการศึกษาหรือจากผลการวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาปรับใช้ก็ได้เช่น กระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพของ โรเซน ไชน์ และคณะกระบวนการสอนของ เมเคลิน ฮันเตอร์ หรือรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

จากแบบรายงานประเมินตนเองของ โรงเรียนสหศาสตร์วิทยาคม ปีการศึกษา 2552 พบว่า มาตรฐานด้านผู้เรียนในกลุ่มสาระภาษาไทยมีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มีคะแนนเฉลี่ย 72.20 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนที่ตั้งไว้คือร้อยละ 75 (โรงเรียนสหศาสตร์วิทยาคม. 2552 : 4 - 6) ผู้วิจัยได้ศึกษาสาเหตุและปัญหาที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ พบว่า สภาพครอบครัว สิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือมาทดลองใช้ในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข รวมทั้งสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

คำถามการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จะสามารถพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับการสอนแบบปกติ

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำกับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าการสอนแบบปกติ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสหัสชั้นวิทยาคม จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย Simple Random Sampling ดังนี้

1.1 กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 15 คน

1.2 กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 15 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีสอน 2 วิธี ได้แก่

2.1.1 การสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

2.1.2 การสอนแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือเรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำ จำนวน 6 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 คำที่ประสมสระ -ะ ไม่มีตัวสะกด

ชุดที่ 2 คำที่ประสมสระ -ะ มีตัวสะกด

ชุดที่ 3 คำที่ประสมด้วยสระ -ู ไม่มีตัวสะกด

ชุดที่ 4 คำที่ประสมด้วยสระ -ู มีตัวสะกด

ชุดที่ 5 คำที่ประสมด้วยสระ -ัว ไม่มีตัวสะกด

ชุดที่ 6 คำที่ประสมด้วยสระ -ัว มีตัวสะกด

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ใช้เวลาทดลอง กลุ่มละ 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยไว้ ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Model)

หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ความสามารถระดับเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-3 คน อ่อน 1 คน ทำกิจกรรมร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้พึ่งพาความสามารถของกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกันจึงจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ในที่นี้หมายถึง การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) มีลำดับขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น (Class Presentation)

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนแบบกลุ่มย่อย (Team Study)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาใบงานทดสอบย่อย (Test)

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบคะแนนในการพัฒนาตนเอง (Individual Improvement Scores)

ขั้นตอนที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการยกย่อง (Team Recognition)

การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูของกรมวิชาการ เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้เตรียมความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่จะสอน ตามหลักสูตร ตำรา แบบฝึกหัด แล้วรวบรวมเรื่องราวทั้งหมดถ่ายทอดให้นักเรียน โดยการบรรยาย สาธิต การใช้สื่อประกอบการสอน ซึ่งครูและนักเรียนจะร่วมกันอภิปราย สรุปเนื้อเรื่องมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
2. ชี้นำจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ชี้นำสรุปบทเรียน
4. ชี้นำวัดและประเมินผล

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีจำนวน 6 ชุดประกอบด้วย

ชุดที่ 1 คำที่ประสมสระ - ะ ไม่มีตัวสะกด	จำนวน 5 คำ
ชุดที่ 2 คำที่ประสมสระ - ะ มีตัวสะกด	จำนวน 5 คำ
ชุดที่ 3 คำที่ประสมด้วยสระ - ะ ไม่มีตัวสะกด	จำนวน 5 คำ
ชุดที่ 4 คำที่ประสมด้วยสระ - ุ มีตัวสะกด	จำนวน 5 คำ
ชุดที่ 5 คำที่ประสมด้วยสระ - ู ไม่มีตัวสะกด	จำนวน 5 คำ
ชุดที่ 6 คำที่ประสมด้วยสระ - ัว มีตัวสะกด	จำนวน 10 คำ

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 หมายถึง ระดับคะแนนที่กำหนดขึ้นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดให้ระดับคะแนนเป็น ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของแบบฝึกแต่ละชุดและแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มทดลองทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนการเรียนภาษาไทยซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบลูม (Bloom) ดังนี้

1. ความรู้ความจำ (Knowledge)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การนำไปใช้ (Application)

ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ทั้งทางบวกและทางลบของนักเรียนแต่ละคนที่มีต่อการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือและการสอนแบบปกติ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามรูปแบบของแบบสอบถามของลิเคอร์ท์ โดยการผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดสอบหาคุณภาพแล้ว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้มี ดังนี้

1. ครูมีแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำสูงขึ้น
3. ครูได้เทคนิคการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ
4. นักเรียนเกิดการกระตือรือร้นในรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ